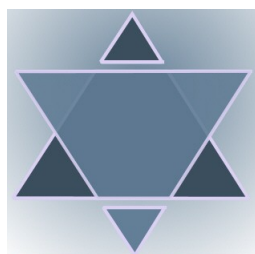

Leven en werken in verbondenheid

Onderweg in organisaties van de nieuwe wereld

Lisette Peulen

Piramidions

www.piramidions.nl

Tweede druk, 9 oktober 2011

Leven en werken in verbondenheid
Onderweg in organisaties van de nieuwe wereld

Auteur Lisette Peulen

© 2011 Lisette Peulen, www.lisettepeulen.com

Illustraties © 2011 Mathieu De Guchteneere
Boekomslag ontwerp © 2011 Mathieu De Guchteneere
Jan Wicherink

ISBN : 9789081754958
NUR : 728

Met een bijdrage van Herman Wijffels:

'Duurzaamheid en verbondenheid als voorwaarde voor
winstgevendheid en continuïteit'

Dit is een uitgave van:
Uitgeverij Piramidions
KvK 17242319
contact@piramidions.nl
www.piramidions.nl

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veeleelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopiëren, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or otherwise, without the prior written permission of the author.

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave

De schouders waarop ik sta

Voorwoord Wat is eigenlijk een organisatie?

Hoofdstuk 1

Inleiding Leven en werken in verbondenheid

Hoofdstuk 2

Persoonlijke ontwikkeling, spirituele ontwikkeling

2.1. De vraag bepaalt de richting

2.2. Ritme of Regime

2.3. Bewust Niets Doen

2.4. Loslaten

2.5. De werkelijkheid bestaat niet

2.6. Ik besta, dus ik ben verbonden

2.7. De competentie 'Zich verbinden'

2.8. Kwantumdenken

2.9. Experimenten van verbondenheid

2.10. Me verbinden met mijn toekomst

Hoofdstuk 3

De oprichtingsbestemming

3.1. De oprichtingsbestemming herkennen

3.2. De precieze samenhang

3.3. Hiërarchische structuren

3.4. De rondetafel-organisatie

3.5. Een organisatie doen kolken van energie

3.6. Emergence: de toekomst geboren laten worden

3.7. De wijsheid van de organisatie ontdekken

Leven en werken in verbondenheid

3.8. De wetenschap achter de wijsheid

3.9. We zijn verbonden en verstrengeld

3.10.Het geheel zien; ik ben de druppel, ik ben de oceaan

Hoofdstuk 4

Werken in verbondenheid

4.1. Willen, kunnen, durven, mogen

4.2. Doel-loos samenkomen

4.3. Praktijkvoorbeelden hoe het fout kan gaan

4.4. Geluk als strategische doelstelling

4.5. Organisatieontwikkeling is net als 'houden van'

4.6. Leiderschap: snoeien, bemesten en bewonderen

4.7. Succes begrijpen en dromen van meer

4.8. De oprichtingsbestemming centraal stellen

4.9. Veranderkrachten herkennen en gebruiken

4.10. Opstellingen herstellen de verbinding met de bron

4.11. Het probleem en de oplossing hebben weinig met elkaar te maken

Hoofdstuk 5.

De weg naar verbondenheid

*Duurzaamheid en verbondenheid als voorwaarde voor
winstgevendheid en continuïteit*

Nawoord

Literatuurlijst

Appendix 1 Hartmeditatie

*In dit nieuwe land,
In deze nieuwe wereld,
Spreken we een andere taal,
Met woorden van liefde en respect.*

*In dit nieuwe land,
In deze nieuwe wereld,
Volgen de vormen de energie,
Zijn de hoeken rond, de grenzen doorlatend.*

*Wijs ons de weg,
Want we zijn vreemden nog.
Toon ons de wijsheid en heet ons welkom,
Want we zijn nog als kinderen.
In dit nieuwe land,
In deze nieuwe wereld.*

De schouders waarop ik sta

Het is 2011. Het is het jaar waarin volgens Maya deskundige Carl Johan Calleman een zestien miljard jaar durende cyclus ten einde loopt. Het is ook het jaar waarin ik vijftig word en waarin ik een cyclus van mijn ontwikkeling afsluit. Beide cycli gaan over bewustwording.

De inzichten die ik nu heb, had ik niet toen ik twee jaar geleden aan dit boek begon. Ze zijn ontstaan in het terugkijken op mijn werkend leven, maar ook op de weg die ik als mens heb afgelegd. Ik heb verzameld en geordend, zoals een goed literatuuronderzoeker betaamd. Ik heb geanalyseerd en geëxtrapoleerd, zoals een goed bedrijfskundige betaamd. Maar ik heb vooral in het afstand nemen, me opnieuw, en nog dieper verbonden. Verbonden met de oude en nieuwe kennis die er is, over hoe het leven en de wereld zich tot elkaar lijken te verhouden. Verbonden met mijn eigen ervaringen en de invloed ervan op wat ik dacht zeker te weten. Dit boek is tot stand gekomen zoals de titel zegt: al levend en werkend in verbondenheid.

Er zijn een aantal mensen, waar ik me schatplichtig aan weet. Joep, omdat ik me geen betere mentor had kunnen wensen. Frans, Goos, Hans, Ieke, Jikky, Kristin, Naomi, Nicole en Tom voor het meelesen en mee vormgeven. Jan, voor de herkenning en het enthousiasme om het boek te willen uitgeven. Nicole, Govert, Joost, Peter en Tjeu voor de prachtige dialogen. Aan alle mensen wier boeken ik gelezen heb en alle mensen die ons deelgenoot maken van hun inzichten en ervaringen. En aan jou, mijn lief, voor de gesprekken, voor de liefde, voor de troost en het geloof, en voor het er zijn.

Lisette Peulen,

Lanaken, juli 2011

Voorwoord : Wat is eigenlijk een organisatie?

Sommige vragen van kinderen komen telkens weer boven borrelen. Zeker die welke zich moeilijk laten beantwoorden. 'Papa, wat is eigenlijk een organisatie', vroeg mijn zoon Tim, toen hij een jaar of acht was. Ik weet niet goed meer wat destijds mijn antwoord was. Ik denk dat ik iets gezegd heb als dat het een gebouw is waar mensen werken, waar mensen samen dingen maken, zoals auto's, kleren of meubels. Waarschijnlijk heb ik daarna gevraagd of hij nu weet wat een organisatie is en waarschijnlijk zal hij ja geknikt hebben. Het wonderlijke van de gedachtegang van Lisette Peulen is dat weten een illusie is. In haar eerste gedichtenbundel 'Naar de overkant' schrijft zij:

*Weten doe ik het nog niet
Natuurlijk niet
Want dan was alles al duidelijk
Van toen en waarom
En hoe verder en ook waarom
Nee, duidelijk is het nog niet
Niet echt althans
Voor zover het het weten betreft
... Maar voelen kan ik het wel.*

Nu - 30 jaar later - werkt Tim als organisatieadviseur en is hij bezig met een proefschrift over organisaties. Over hoe je patronen in organisaties (niet) kunt begrijpen en (niet) kunt beïnvloeden. In mijn 30 jaren later heb ik organisaties vanuit allerlei posities mogen ontmoeten: als uitvoerend professional, als middenmanager, als voorzitter van een raad van bestuur, als commissaris, maar ook als docent en als coach. Nu - na het lezen van dit boek - komt die vraag weer boven. En nu begrijp ik eindelijk dat ik niet alleen de vraag ben, maar ook het antwoord. Wat eigenlijk een organisatie is, is wat ik eigenlijk ben. Organisaties bestaan niet, maar ik wel. Mij kun je aan de telefoon krijgen en mij kun je in de spiegel zien. Organisaties zijn de optelsom van al die spiegelbeelden. Hoe meer mijn beeld gedeeld wordt door de mensen met wie ik werk, des te meer voel ik mij de organisatie. Dan voel ik mij verbonden. Ik word niet alleen de organisatie, eigenlijk ben ik de organisatie. Ik ben mijn eigen lijk.

Verbindt eer gij ontbindt! U en ik: wij blijven verbonden. Wij leven voort in de organisaties van hen die ons lief hebben. Dat gevoel durf ik wel te voelen, zeker nu ik weet - na het lezen van dit boek - dat ik dit nooit zal weten. Wat een bevrijding. Al die boeken over organisaties en al dat gepraat over visie, missie en strategie, gaan eigenlijk over mensen, over ons. Het enige wat mij nog puzzelt, is wat ik straks aan mijn bijna achtjarige kleindochter zal antwoorden. Organisaties die moet je voelen? Of de organisatie, dat ben jij? Of toch maar dat gebouw en die auto's? Het mooie van kinderen is dat zij meestal ja knikken op de antwoorden die grote mensen op moeilijke vragen proberen te geven. Niet omdat ze het snappen, maar om grote mensen gerust te stellen dat het niet zo erg is dat zij het niet weten.

Joep Choy

Drs. Joep Choy is psycholoog en psychotherapeut en vanaf 1998 directeur van Nisto BV en Choy Consultants BV. Daarvoor was hij vijftien jaar voorzitter van de Raad van Bestuur van een kinder- en jeugdpsychiatrisch ziekenhuis. Als adviseur begeleidt hij fusie en verandertrajecten en als docent is hij o.a. actief in de opleiding voor zorgdirecteuren en topmanagers.

Met zijn werk heeft hij systeemtheoretische principes toepasbaar gemaakt voor organisaties. Zijn boek 'De vraag op het antwoord' werd in 2005 door de Orde van Organisatieadviseurs genomineerd als boek van het jaar.

Hoofdstuk 1

Inleiding Leven en werken in verbondenheid

In januari 1982 stop ik met mijn studie Engels en ga ik om de tijd tussen nu en de volgende studie te overbruggen werken in de ijsjesfabriek van Campina. Daar leer ik John kennen. John is zesenvijftig, vrijgezel, en werkt al vanaf zijn zestiende in deze fabriek. Hij maakt ijstaarten, dat wil zeggen, elke twee minuten komt er een plak ijs uit een machine, waarna hij een hendel overhaalt die vierentwintig moppen ijsslagroom op de plak ijs spuit en van de ijsplak een ijstaart maken. John controleert elke ijsplak en ijstaart zorgvuldig, voordat hij hem doorgeeft aan de volgende in rij. John is gelukkig met zijn werk. Het geeft hem voldoening. Ik heb vaak aan John moeten denken toen ik tijdens mijn studie Bedrijfskunde leerde over motivatie theorieën en over taak en functievorming. Voor John had motivatie iets met verbondenheid te maken. Hij verbond zich met elke ijstaart.

Het is 2005. Ik werk twintig jaar als organisatie adviseur. Ik zie mijn werk als het helen van organisaties, maar hoe langer ik werk, hoe meer vragen ik me stel, over het effect van wat ik doe. Is het werk van blijvende waarde, voegt het iets toe? Welke manier van werken geeft het meest effect, op korte en lange termijn? Ben ik een onderdeel van de oplossing of van het probleem? Klopt mijn aanname nog dat een organisatie een plaats is, waar mensen samen komen om een gezamenlijk doel te realiseren? Is het waar dat ik steeds minder van die gezamenlijkheid ervaar? Het is een tijd van veel vragen en nog weinig inzichten.

Ergens in 2005 vertellen de orakel kaarten me dit;

'...because unless I know what is within me, how can I go on searching over the world? It is such a vast place and those who have looked within have found instantly. Gather courage- the journey has already started. Even if you go back, you will not find the old shore again. Even if you go back, those old toys will not be of any help anymore. You are finished with them. You will know they are toys. Now the real has to be found, has to be inquired into. And it is not far away either - it is within you.'

Wat zijn 'the old toys'? Waar vind ik de antwoorden op mijn vragen. Waartoe is een organisatie op aarde, waartoe ben ik op aarde en wat hebben die twee met elkaar te maken? Vroeger gaf de kerk daar een antwoord op: 'Om God te dienen en hier en in het hiernamaals gelukkig te zijn'. Het instituut Kerk, ooit gebouwd op de pijlers van liefde en mededogen, ging ons in doen en laten voor. Ik kom uit een katholieke familie. Oma bad elke dag en ging op zondag drie keer naar de kerk. Mijn moeder bidt elke dag en ging tot haar vijftigste met Pasen en Kerstmis naar de kerk. De kerk als instituut is in opspraak nu een deel van de voorgangers de weg is kwijt geraakt en de bron waar ze uit zijn voortgekomen niet meer waardig zijn. Wat als Wikileaks de geheimen van het Vaticaan zal onthullen? Ik ging nooit naar de kerk, en heb mijn verbinding met het goddelijke zelf gezocht. Het instituut Kerk is een 'old toy'.

Naast de kerk is er de Staat met zijn democratisch gekozen regering. Vind ik hier mijn antwoorden op vragen als zekerheid en veiligheid? Zij die ons een veilig en harmonieus samenleven beloven, zijn acteurs in een politiek theater geworden. Korte termijn denken, persoonlijke macht en economisch gewin zijn belangrijker geworden dan het lange termijn belang van allen. Wie heeft nog het gevoel dat zijn belangen vertegenwoordigd worden in Brussel of Den Haag? Zelfs democratische regeringen lijken 'old toys', al lang niet meer in staat om geluk en welzijn te creëren voor de mensen die ze vertegenwoordigen.

Instituut Kerk niet, instituut Staat niet? De wetenschap dan misschien, georganiseerd binnen het instituut Onderwijs? Biedt de juiste kennis me mogelijk het inzicht in de belangrijkste vraag op aarde: hoe worden we gelukkig? Aan de basis zoeken scholen moeizaam naar manieren om de 'verplichte schoolkennis' over te brengen aan nieuwe kinderen. De gemiddelde universiteit blijkt een weinig open of leergierig bolwerk te zijn, tenminste waar het aankomt op het willen onderzoeken van fundamenteel nieuwe inzichten of het integreren van oude, door de tijd bewezen wijsheden.

Een groep westerse artsen gaat met de bedoeling om kennis te nemen van de oosterse geneeswijzen zoals acupunctuur en Ayurveda naar China en India. Als voorbereiding op de reis komen vier medisch studentes uit India vertellen over hun systeem van gezondheidszorg. Ze zijn, o.a. gesponsord door de medische industrie, westerse dan

westers; de oude kennis van traditionele geneeswijzen maakt geen deel meer uit van de kennis en cultuur van deze nieuwe generatie. Zij hopen dat het Westen hen helpt om de oude kennis weer terug tot leven te brengen. In de loop van twee generaties is de kennis verdwenen die in duizenden jaren is opgebouwd.

Toen kerk en staat vochten om het been, liepen de bedrijven er mee heen. We hebben ons blind geloof in kerk, staat en universiteit ingeruild voor een blind geloof in de economische instituten: de banken, de bedrijven, de media. Een blind geloof in de waarheid van reclameboodschappen. Een blind geloof in de objectiviteit van krant of journaal. Laat u niet bekoren... we leven in een economische wereld en worden nog steeds geregeerd vanuit het oude, economisch paradigma, waarbij alleen dat wat schaars is, van waarde is.

'Het draait om macht, want macht is geld. En dat bescherm je met geweld', zong Robert Long. Er wordt gevochten voor de bevrijding van economisch relevante landen, maar niemand vecht voor het economisch 'waardeloze' land, waar dagelijks duizenden vrouwen en kinderen worden verkracht. Er wordt gevochten om de laatste olieresten in de laatste ongerepte natuurgebieden. De winsten verdwijnen op de persoonlijke bankrekeningen van enkelen en de verliezen worden, zowel economisch als ecologisch, ten laste van de rest geboekt.

De gevolgen van deze manier van leven en werken kunnen we nu aan den lijve ervaren. Als we de aarde vervuilen, vervuilen we ons drinkwater, vervuilen we onszelf. Als we de bossen vernietigen, vernietigen we onze zuurstof, vernietigen we onszelf. Als we onze medemens vernietigen, vernietigen we de mensheid, vernietigen we onszelf.

Schone lucht, drinkwater en grondstoffen zijn de gulle gaven van Moeder Aarde aan haar kinderen. Ze zijn net als alle moederliefde gratis, maar daarom nog niet waardeloos.

Kerk, staat, universiteiten, banken en bedrijven... Ooit zijn deze instituten ontstaan met als doel, om ons te leiden en de weg te wijzen. Ze hebben ons veel gebracht, maar het heeft ons ook veel gekost. Het zijn inmiddels 'old toys' En ondertussen draait de aarde sneller en sneller.

'The source of all our problems today comes from the gap between how we think and how nature works', zegt Gregory Bateson, één van de grondleggers van NLP (Neurolinguïstisch Programmeren). Hoe denken we dan? En hoe werkt de natuur? En hoe hebben we dat vertaald in ons leven en werken?

Hoofdstuk 2 gaat over persoonlijke ontwikkeling en bewustwording. Door persoonlijke ontwikkeling en bewust-wording is het mogelijk om patronen te herkennen. Het is de weg van afhankelijkheid van oude programmering, naar onafhankelijkheid, naar de vrijheid hebben om de eigen doelen te kiezen, en de eigen weg naar die doelen toe.

Persoonlijke ontwikkeling betekent ook de bevrijding van emotionele blokkades. Elke mens die de confrontatie met de eigen tekortkomingen durft aan te gaan, komt geheeld uit het proces. Ik heb ervaren dat elke pijn en elke angst, waar ik werkelijk naar heb gekeken, is opgelost en me lichter en vrijer heeft gemaakt. Het leven is niet tegen ons, maar met ons. En het wil geheeld worden, het wil vrij zijn.

Maar persoonlijke ontwikkeling alleen is niet genoeg, niet ten-minste als het zich beperkt tot het 'kleine ik'. Er is een volgende ontwikkeling nodig. De ontwikkeling, die de mens bewust doet worden, van het groter geheel waar hij deel van uitmaakt. Na persoonlijke ontwikkeling volgt een spirituele ontwikkeling. Dit is het ontdekken van de wederzijdse afhankelijkheid. Leiderschap over je leven krijgen, betekent de bewustwording van de gezamenlijkheid van het bestaan.

Op het pad van spirituele ontwikkeling komt elk mens als vanzelf bij een van de grote meesters, zoals Boeddha, Christus, Mohammed. Of bij de grote wereldgeschriften zoals de Kabbalah of de Indiase Oepanisjaden. Allen spreken van de overwinning van de mens op zichzelf, en de verbondenheid met iets dat de mens overstijgt.

Voor mij heeft spiritualiteit niets te maken met geloven of religie. De momenten waarin ik mij verbonden voelde met alles, van het kleinste vliegje tot het uiterste universum, waren momenten van ongelooflijke helderheid. Van schoonheid, van juistheid, van eenheid en van geluk. Het voelde als Leven, als Zijn. En uit die ervaring ontstond een Weten. Dat alle leven onderdeel uitmaakt van een levende, kosmische werkelijkheid, die je in jezelf kunt ervaren. Alle

verlichte meesters en verlichte teksten tonen ons dit, en blijkbaar zijn we nu zover ontwikkeld dat we daar geen instituten meer voor nodig hebben.

Voor het eerst in de ontwikkeling van de moderne mens, is er geen verschil meer tussen wat de wetenschap weet, en wat in momenten van spiritueel ontwaken, ervaren kan worden: dat elk mens onderdeel uitmaakt van een tot in het diepste verbonden netwerk van leven. Dat er niets in het hele universum is, dat hiervan geen onderdeel uitmaakt, of het nou een bloedcel is of een planeet. Dat geluk voortkomt uit met elkaar omgaan en niet uit tegen elkaar ingaan. Dat alles wat ik voel en denk en zeg en doe van invloed is.

Het was al een oude spirituele wijsheid, het is nu ook een wetenschappelijke waarheid. De verbondenheid van alles wat leeft en waarin elk onderdeel, elk mens en elke gedachte van belang is. Zowel de oude als de nieuwe kennis vraagt elk mens om zich ten volle te ontwikkelen, in belang van het geheel. Hier gaat hoofdstuk 3 'De oprichtingsbestemming' over.

Een ander, nieuw gegeven is dat geen van beiden, noch de wetenschap, noch de spirituele meesters, nood heeft aan instituten of tussenpersonen. Geen goeroe meer, geen priester. Wij, in dit deel van de wereld hebben een ontwikkeling doorgemaakt, mede dankzij de kerk, de staat, de school. We hoeven niet meer zoals onze oma's te leven en te werken zoals meneer pastoor zegt. We zijn steeds beter geïnformeerd en kunnen niet goed meer geloven in een arts die, zonder zich in ons te verdiepen, een recept voorschrijft. We worden steeds bewuster en hoeven niet meer uit te voeren wat de manager van ons vraagt, als dat niet strookt met onze eigen waarden en normen. Geloofwaardigheid is voor geen enkele directeur, politicus, priester of arts meer vanzelfsprekend; hun doen en laten wordt getoetst aan onze eigen kennis en ervaringen. Maar ook voor geen manager of volksvertegenwoordiger meer. Althans niet meer als iemand die eenzijdig bepalend kan zijn of iemand waaraan de eigen verantwoordelijkheid kan worden overgedragen. Het lijkt op de geboorte van een nieuwe, onafhankelijke en tegelijkertijd volledig verantwoordelijke mens, die in het besef leeft verbonden en dus wederzijds afhankelijk te zijn.

In 2011 schrijft de bevolking van IJsland haar eigen grondwet. Iemand of een paar mensen hebben de persoonlijke moed en het

vertrouwen gehad om hun macht af te staan aan het geheel. Een nieuwe, meer complete vorm van democratie die hier aan het werk is met behulp van internet en een werkwijze die iedereen uitnodigt om deel te nemen. Tegelijkertijd woedt in de landen rondom de Middellandse zee de Arabische lente en de Spaanse zomer. Het zijn niet-gewelddadige opstanden, gedragen door een groot deel van de bevolking en gedreven door verontwaardiging. Verontwaardiging over oneerlijke verdeling, verontwaardiging over niet-betrokken worden bij. Er wordt met nieuwe middelen en op nieuwe manieren gestreden. Misschien nog wel meer voor verbondenheid dan voor vrijheid.

In hoofdstuk 4 'Werken in verbondenheid' komen veel praktische voorbeelden uit mijn eigen praktijk aan de orde. Manieren om binnen de bedrijven waar we werken, handen en voeten te geven aan verbonden leven en werken.

Verbondenheid is het centrale thema van dit boek, omdat verbondenheid het antwoord is dat ik lange tijd buiten mij zocht, maar in mezelf gevonden heb. Al mijn vragen over verbondenheid losten op, in de bewustwording van de eenheid van alle leven. De bewustwording dat alles één is, en in het ene alles is. Dat elk mens, elk levend wezen onderdeel uitmaakt van een oneindig licht, een bron van oneindig leven. Dat het enige dat we te doen hebben, is ons terug hiermee te verbinden. Elk mens, elk team, elke organisatie, en elk instituut. Wij zijn de tijd, dus wij moeten het doen.

Leven en werken in verbondenheid is:

*Stoppen met druk doen
Voelen wat kan en wat niet kan
Aansluiten op de stroom
Durven loslaten
Loslaten van wat 'ik' wil
Overgave aan het grotere
Vertrouwen in het hogere
Volgen wat zich aandient
Doen wat gedaan wil worden.*

Leven en werken in verbondenheid

*Leven en werken in verbondenheid is
Leven en werken met wat zichtbaar wil worden
Met wat gedaan wil worden
In functie van het doel
In functie van een groter geheel
In functie van elkaar
Is leven en werken in afstemming op de mens
Op het 'waartoe'
In overeenstemming met de tijd
Met elkaar.*

*Leven en werken in verbondenheid
Brengt overvloed
Voelt congruent
Is complementair
Werkt snel en gefocust
Geeft natuurlijke richting
Levert energie
Is effectief.*

Want ...

*In de onderstroom heerst orde
Daar gelden de regels van een groter Plan
In de onderstroom heerst het leven
Daar stroomt de liefde uit een groter Hart
Dat is van waaruit we kunnen werken
Daarop baseren we onze kracht
Dat is van waaruit we kunnen sturen
Daar heerst een hogere Macht
Daar is de Liefde erfahrbaar
De kracht die alle leven mogelijk maakt.*

Daarom

*Leer hoe een verleidelijke toekomst te creëren
Leer afstand nemen
Leer kijken naar het kleine dat goed gaat en benoem het elke dag
Duw aan het starre
Begrijp en handel naar het inzicht dat een team beter is dan een
manager
Weet dat een muur geen grens is*

Leven en werken in verbondenheid

Ben zichtbaar

Begrijp en handel naar het inzicht dat tegen de stroom in

Kracht kost, dus leer voelen waar de stroom naar toe wil

Leer leven met pijn en verlies

Want alles wat geboren wordt zal ook ooit sterven.

Ben nieuwsgierig naar jezelf.

*Never doubt that a small group of committed citizens
can change the world.*

Indeed, it's the only thing that ever has.

Margaret Mead

